

Міністерство охорони здоров'я України
Вищий державний навчальний заклад України
«Українська медична стоматологічна академія»

УДОСКОНАЛЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

Матеріали
науково-практичної конференції з міжнародною участю
24 березня 2016 року

м. Полтава – 2016

УДК 378.001.1

Друкується за рішенням
вченої ради ВДНЗУ «УМСА»
від 24 червня 2015 р., протокол № 9

Конференція внесена до Реєстру з'їздів, конгресів, симпозіумів та науково-практичних конференцій та Реєстру медичних виставок на 2016 рік (лист Українського центру наукової медичної інформації та патентно-ліцензійної роботи від 04.02.2016 р. № 30)

Редакційна колегія:

проф. Ждан В.М.	– ректор академії, головний редактор
проф. Бобирьов В.М.	– перший проректор з науково-педагогічної роботи, відповідальний редактор
проф. Білаш С.М.	– начальник відділу з науково-педагогічної роботи та організації навчально-наукового процесу
доц. Лещенко Т.О.	– зав. кафедри українознавства та гуманітарної підготовки
доц. Бєляєва О.М.	– зав. кафедри іноземних мов з латинською мовою та медичною термінологією
доц. Карпенко О.О.	– доцент кафедри дитячої терапевтичної стоматології з профілактикою стоматологічних захворювань
доц. Панькевич А.І.	– доцент кафедри дитячої хірургічної стоматології з пропедевтикою хірургічної стоматології
доц. Саргош О.Д.	– доцент кафедри гігієни, екології та охорони праці в галузі
доц. Свінцицька Н.Л.	– доцент кафедри анатомії людини
доц. Чорна І.О.	– доцент кафедри загальної хірургії з доглядом за хворими
доц. Ярмола Т.І.	– доцент кафедри внутрішньої медицини № 2 з професійними хворобами
Нетудихата О.М.	– зав. навчально-методичного кабінету

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН ЯК ШЛЯХ ДО ВДОСКОНАЛЕННЯ ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ КАДРІВ <i>Джидан О.І., Зінченко Н.О.</i>	66
УПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СИСТЕМУ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ НА КАФЕДРІ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ З ЕПІДЕМІОЛОГІЄЮ <i>Дубинська Г.М., Ізюмська О.М., Коваль Т.І., Боднар В.А., Полторапавлов В.А., Лимаренко Н.П., Котелевська Т.М., Прийменко Н.О., Сизова Л.М., Руденко С.С.</i>	67
ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ДИСЦИПЛІНИ «МЕДИЧНА БІОЛОГІЯ» <i>Дубінін С.І., Ващенко А.В., Пілюгін В.О., Улановська-Циба Н.А., Передерій Н.О., Рябушко О.Б., Овчаренко О.В.</i>	69
ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД ДО РОЗВИТКУ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ НА КАФЕДРІ ТЕРАПЕВТИЧНОЇ СТОМАТОЛОГІЇ <i>Дубова Л. І., Бублій Т. Д.</i>	71
КЛІНІЧНЕ МИСЛЕННЯ – ОСНОВА ЛІКАРСЬКОЇ ПРОФЕСІЇ <i>Дудченко М.А., Третяк Н.Г., Дудченко М.О., Кудря І.П.</i>	72
СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В СУЧАСНІЙ ОСВІТІ <i>Ефендієва С.М.</i>	73
УПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ У ПРАКТИКУ ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ <i>Ефендієва С.М.</i>	75
НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПІДГОТОВКИ СІМЕЙНИХ ЛІКАРІВ НА КАФЕДРІ СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ І ТЕРАПІЇ <i>Ждан В.М., Бабаніна М.Ю., Кітура Є.М., Волченко Г.В., Шилкіна Л.М., Ткаченко М.В., Кур'ян О.А.</i>	76
ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ЗАГАЛЬНА ПРАКТИКА – СІМЕЙНА МЕДИЦИНА» <i>Ждан В.М., Зазикіна Д.С., Флегантова Б.Л.</i>	78
ОПТИМІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ У АНГЛОМОВНИХ ГРУПАХ <i>Іваницька О.С., Рибалов О.В., Іваницький І.О.</i>	79
ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ <i>Казаков Ю.М., Бурмак Ю.Г., Петров Є.Є., Чекаліна Н.І., Шуть С.В.</i>	81
КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Казаков Ю.М., Петров Є.Є., Треумова С.І.</i>	82
ПРОФІЛІЗАЦІЯ - ОСНОВА ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ СТОМАТОЛОГІВ ІЗ ВНУТРІШНІХ ХВОРОБ <i>Кайдашев І.П., Борзих О.А., Дігтяр Н.І., Герасименко Н.Д., Расін М.С., Селіхова Л.Г.</i>	83
УДОСКОНАЛЕННЯ ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ КАДРІВ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «СТОМАТОЛОГІЯ» НА КАФЕДРІ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ № 3 <i>Кайдашев І.П., Селіхова Л.Г., Расін М.С., Борзих О.А., Дігтяр Н.І., Герасименко Н.Д.</i>	85
КОНТРОЛЬ ЯКОСТІ НАВЧАННЯ НА КАФЕДРІ ДИТЯЧОЇ ТЕРАПЕВТИЧНОЇ СТОМАТОЛОГІЇ З ПРОФІЛАКТИКОЮ СТОМАТОЛОГІЧНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ <i>Карпенко О.О., Андріянова О.Ю., Амосова Л.І., Ващенко І.Ю., Чуприна Л.Ф., Моргун Н.А.</i>	87
УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАВДАНЬ І ЦІЛЕЙ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ МЕДИЧНИХ ВИШІВ ДЛЯ ДОСЯГНЕННЯ ЯКІСНО НОВОГО РЕЗУЛЬТАТУ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ <i>Каськова Л.Ф., Ващенко І.Ю., Карпенко О.А., Андріянова О.Ю.</i>	89
ОСОБЛИВОСТІ АУДИТОРНОЇ РОБОТИ ЗІ СТУДЕНТАМИ НА КАФЕДРІ ДИТЯЧОЇ ТЕРАПЕВТИЧНОЇ СТОМАТОЛОГІЇ З ПРОФІЛАКТИКОЮ СТОМАТОЛОГІЧНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ У СУЧАСНИХ УМОВАХ <i>Каськова Л.Ф., Новікова С.Ч., Анопрієва Н.М.</i>	90
ПРОБЛЕМИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАДАННЯ ДОПОМОГИ ХВОРИМ НА ЦУКРОВИЙ ДІАБЕТ ЛІКАРЯМИ ЗАГАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ І ЛІКАРЯМИ-ЕНДОКРИНОЛОГАМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ РОЗВ'ЯЗАННЯ <i>Катеренчук В.І.</i>	92
СКЛАДОВІ ЗНИЖЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ: ЧИ МОЖНА ЇХ ПОДОЛАТИ? <i>Катеренчук І.П.</i>	93
СУЧАСНІ ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ПОКАЗНИК ЯКОСТІ ОСВІТИ ТА ІНДИКАТОР РІВНЯ ЖИТТЯ ІННОВАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА <i>Катеренчук І.П., Тесленко Ю.В., Тесленко М.М.</i>	95
ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ ЗАГАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ – СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ В КОНТЕКСТІ ТЕОРЕТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ І ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК ЩОДО ЗДІЙСНЕННЯ ПОКЛАДЕНИХ НА НИХ САНІТАРНИХ ФУНКЦІЙ <i>Катрушов О.В., Саргош О.Д., Матвієнко Т.М., Філатова В.Л., Нечепасєва Л.В., Буря Л.В., Горбенко Н.В., Четверикова О.П., Флока В.С., Юркова М.С.</i>	97
ПІДТРИМКА ВИКЛАДАЧІВ СТОМАТОЛОГІЧНИХ ФАКУЛЬТЕТІВ У ОЦІНЦІ ЯКОСТІ ОСВІТИ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ <i>Кіндій Д.Д., Оджубейська О.Д., Кіндій В.Д., Тончева К.Д.</i>	98

Термін «Content and Language Integrated Learning (CLIL)» (предметно-мовне інтегроване навчання) був запропонований у 1994 році Девідом Маршем, дослідником у галузі багатомовної освіти, для позначення методики навчання загальноосвітніх предметів (або окремих розділів) іноземною мовою [2].

Модернізація процесу викладання англійської мови зумовила необхідність використання особистісно орієнтованого підходу до викладання. Щодо інноваційних технологій викладання спостерігається усвідомлення переваг інтерактивних методик викладання, а саме: створюються необхідні передумови для формування мовленнєвої компетенції, здатності критично мислити, приймати колективні й індивідуальні рішення та вдосконалювати власний потенціал розвитку.

У зв'язку із сучасними тенденціями розвитку освіти, зокрема в умовах компетентнісно-діяльнісного підходу, запровадження інноваційних технологій навчання іноземних мов стало вимогою часу. Одним із пріоритетних напрямів реформування іншомовного сегмента освіти є пошук нових форм і методів навчання, що сприяє результативності формування комунікативної компетенції, підвищенню мотивації, розкриттю творчого потенціалу, покращенню організації роботи в групах і колективі, дозволяє посилити міжпредметні зв'язки та забезпечує інтегрованість курсів [5].

Незважаючи на те, що питання впровадження інноваційних технологій у навчально-виховний процес вивчається з різних аспектів, проблема їх застосування в навчанні іноземних мов потребує детальнішого опрацювання в контексті сучасних освітніх тенденцій, спрямованих на реалізацію завдання поглибленого вивчення іноземних мов на всіх освітніх рівнях.

Список використаної літератури

1. Моїсеева Ф. А. Роль іноземної мови в загальній концепції підготовки сучасного фахівця [Електронний ресурс] / Ф. А. Моїсеева // Донецький державний університет економіки та торгівлі імені М. Туган-Барановського – Режим доступу : <http://rusnauka.com/NIO/Philologia/moisejejeva.doc.htm>.
2. Савченко О. Я. Ознаки особистісно-орієнтованої підготовки майбутнього вчителя / О. Я. Савченко // Творча особистість вчителя : проблеми теорії і практики. – К., 1997. – С. 25–29.
3. Ширин А. Г. Педагогические аспекты билингвизма : развитие новой научной школы / А. Г. Ширин // Ментор. – 2003. – № 2. – С. 34–38.
4. Шубин С. В. Мотивация овладения иностранным языком в условиях билингвального обучения в вузе : дис. канд. пед. наук : 13.00.01 / Шубин С. В. – Великий Новгород, 2000. – 279 с.
5. Fischman J. A. Bilingual education. An international sociological perspective / J. A. Fischman. – Rowley, MA : Newbury House, 2000. – 217 p.

НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПІДГОТОВКИ СІМЕЙНИХ ЛІКАРІВ НА КАФЕДРІ СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ І ТЕРАПІЇ

**Ждан В.М., Бабаніна М.Ю., Кітура Є.М., Волченко Г.В., Шилкіна Л.М., Ткаченко М.В.,
Кур'ян О.А.**

ВДНЗ України «Українська медична стоматологічна академія»

Проаналізовані методи вдосконалення підготовки лікарів на циклах спеціалізації та передатестаційному циклі з фаху «Загальна практика – сімейна медицина», що проводилися на базі кафедри сімейної медицини і терапії факультету післядипломної освіти. Показана ефективність використання дистанційних форм навчання, проведення тематичних циклів удосконалення для базових керівників. Запропоновані рекомендації з упровадження елементів дистанційного навчання в практику роботи факультету післядипломної медичної освіти.

Ключові слова: інформаційно-комунікаційні технології, післядипломна освіта, дистанційні форми навчання.

Характерна особливість навчального процесу в післядипломній медичній освіті - це тісне поєднання теоретичної та практичної підготовки фахівців, тому велике значення має саме комплексність навчання: використання дистанційних форм на етапі теоретичної підготовки, періодичне "живе" спілкування з досвідченими фахівцями на семінарах і майстер-класах і наступна практична робота безпосередньо з пацієнтом.

У зазначених умовах необхідно докладати всіх можливих зусиль для забезпечення якості підготовки сімейних лікарів, застосування новітніх форм навчання (безперервне навчання, навчання на робочому місці, дистанційне навчання, щомісячні семінари-тренінги тощо). Але, незважаючи на всі зусилля, в наш час бачимо зниження статусу і популярності професії серед медичної спільноти, нерозуміння і неприйняття нового фаху серед підготовлених у такий спосіб сімейних лікарів.

Розробка і поступове впровадження оновлених освітніх концепцій у післядипломній медичній освіті потребують перспективного мислення на майбутнє, врахування тенденцій розвитку суспільства: економічної ситуації, науково-технічного прогресу, перспективних змін у суспільній психології.

Тому особливо актуальним стає поступове часткове впровадження освітніх концепцій, які передбачаються на майбутнє. Насамперед це стосується саме організації освітнього процесу. У сучасній Україні медична освіта, в тому числі післядипломна, базується на класичній системі заохочення і контролю. Дуже часто адміністративний контроль відвідування лекцій і семінарів стає пріоритетнішим, ніж завершальний рівень знань слухача. Використовується суб'єктивна система оцінювання з ефемерними стимулами у вигляді балів. Наслідком такої системи, яка сформувалася ще на застарілих суспільних принципах, стає знецінення завершального результату освіти – загального рівня професійних знань. Це викликає зворотний ефект – слухач зацікавлений і докладає зусиль до здобуття поточних стимулів, залишаючи без уваги стратегічне питання – загальну якість своїх знань, яка визначатиме його конкурентоздатність на ринку праці.

Одним із рішень може бути впровадження в практику охорони здоров'я сучасних інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), які стають усе популярнішими в різних країнах світу.

Особливо актуальне використання ІКТ для країн, де система охорони здоров'я функціонує в умовах обмежених ресурсів, для територіально великих країн, де часто відстань до центру надання необхідної допомоги має вирішальне значення. Щодо України, то неоднорідність території та організації системи медичної допомоги створюють певні перешкоди однакового доступу до послуг пацієнтів, які живуть у столиці, в обласному, районному центрах або в сільській місцевості. Те ж саме стосується і лікарів, які, працюючи в одній системі, мають досить різні умови праці та можливості для професійного зростання.

Специфіка медичної освіти в цілому зумовлюється необхідністю не тільки теоретичної підготовки, а й повного опанування практичних навичок саме на етапі навчання, а не в процесі трудової діяльності. Це переконливо пояснює наявність заочної частини навчання, тим проблемнішим вважається дистанційне навчання, коли слухачі віддалені від бази навчального закладу.

Нині телемедицина активно впроваджується в багатьох розвинутих країнах як інструмент дистанційного навчання і консультування, який дозволяє надавати допомогу незалежно від того, де в цей час перебувають лікар і пацієнт, – головне, аби між ними було сполучення завдяки відповідному устаткуванню і можливості використати Інтернет.

Доцільність цієї форми підвищення кваліфікації спеціаліста має місце тільки в тісному поєднанні з «класичним» очним стажуванням «біля ліжка хворого». Це в жодному разі не применшує ролі дистанційних форм і не визначає їх як допоміжні, адже без належної теоретичної підготовки відсутній будь-який сенс у практичних заняттях, безпосередньому спілкуванні з викладачем і пацієнтами.

Прийнято вважати, що дистанційні технології освіти в медицині не можуть діяти самостійно і доцільні тільки в тісному поєднанні з класичними формами навчання. Це твердження також справедливе і для післядипломного етапу медичної освіти: інтернатури, спеціалізації, тематичних і передатестаційних циклів підвищення кваліфікації лікарів.

Дистанційне навчання неодмінно передбачає взаємодію викладача і лікаря-курсанта, але вона організована спеціальними засобами та методами, з огляду на можливості сучасних телекомунікаційних технологій.

У час повного інформаційного забезпечення, безумовно, зменшиться інформаційна функція системи освіти. Практично кожен лікар зможе легко отримати будь-яку необхідну йому інформацію самостійно, без допомоги педагогічного колективу навчального закладу. При цьому акцент діяльності викладачів, очевидно, буде спрямований на формування креативної особистості лікаря, а не на забезпечення його базовими знаннями. Розвиток творчих навичок, здібності розробляти, формулювати і представляти іншим нові знання на базі вже наявних знань – таким буде основне завдання освітніх закладів у майбутньому. Професійну цінність фахівця визначатиме не обсяг знань, а вміння використовувати їх із метою створення нового, необхідного для подальшого розвитку галузі та суспільства в цілому.

Вплив елементів дистанційних форм навчання досліджували викладачі кафедри сімейної медицини і терапії на циклі спеціалізації та передатестаційному циклі з фаху «Загальна практика – сімейна медицина». Курси проводили за тематичним планом кафедри сімейної медицини і терапії та на філії кафедри в м. Кременчуці. Ефективність використаних педагогічних технологій оцінювали наприкінці циклу шляхом тестування за допомогою ліцензованої комп'ютерної програми «Elex» (пропонували 200 питань 2-3 рівнів складності з відповідного фаху) і шляхом перевірки опанування практичних навичок згідно зі стандартизованими картами практичних навичок.

На кафедрі сімейної медицини і терапії в червні 2015 року був проведений виїзний передатестаційний цикл із фаху «Загальна практика – сімейна медицина» з елементами дистанційного навчання в м. Кременчуці. У підготовці лікарів брали участь співробітники суміжних кафедр. Були використані відповідні дистанційні навчальні технології:

1. Дистанційні on-line-лекції для загальної цільової аудиторії, вже інформаційно підготовленої до креативного сприйняття лекційного матеріалу. Провідною метою дистанційної лекції було не подання інформації лектором, а формування зацікавленості аудиторії проблемою, декларація актуальності проблеми конкретно для слухача, стимулювання творчої особистості та мотивації до подальшої індивідуальної роботи за певним напрямом.

2. Дистанційні on-line-семінари, які передбачали інтерактивне спілкування викладача з конкретними слухачами у віддаленій аудиторії. Роль викладача: спрямовуюча (організаційна), консультативна (інформаційна) і контролююча.

3. Дистанційні індивідуальні on-line-консультації передбачали інтерактивне спілкування викладача з конкретним слухачем незалежно від місця їх перебування і часу. Роль викладача: спрямовуюча (організаційна), консультативна (інформаційна) і контролююча.

Для вдосконалення підготовки сімейних лікарів на кафедрі створені навчальний план і програма для циклу тематичного вдосконалення з педагогічної майстерності та організації підготовки лікарів із фаху «Загальна практика – сімейна медицина» для базових керівників з елементами дистанційної освіти.

Провідна мета циклу полягає в тому, що, закінчивши навчання на ньому, слухач (керівник інтернатури/спеціалізації на базах стажування) має здобути знання, вміння і практичні навички з організації навчального процесу на заочному етапі навчання та методики викладання сімейної медицини, які будуть достатніми для самостійного виконання організаційної роботи на заочному циклі навчання.

Навчальний план і програма циклу тематичного вдосконалення є нормативним документом, у якому визначено зміст навчання на циклі, встановлені вимоги до обсягу і рівня професійної підготовки фахівця. Навчальний план розраховано на 78 годин.

Отже, слухачі циклів спеціалізації та передатестаційного на кафедрах післядипломної освіти досить мотивовані до навчання, а в майбутньому така мотивація буде тільки зростати за рахунок підвищення вимог та індивідуальної конкуренції в галузі.

Провідним напрямом діяльності освітніх закладів у майбутньому буде не надання конкретних знань зі спеціальності, а формування творчої особистості з креативним мисленням, здатної створювати нові знання на базі доступної інформації та власного досвіду.

Список використаної літератури

1. Впровадження телемедицини для покращення якості перинатальної допомоги в Україні / М. Блуньє, Д. Добрянський, К. Римаренко [та ін.] // Моделі покращання перинатального здоров'я в Україні: узагальнення досвіду роботи 2005-2007 рр. ; за ред. М. Рааб, Р. Моїсеєнко. – К. : Логос, 2009. – С.65–98.
2. Підходи до підготовки сімейних лікарів в Україні та країнах Європи / Вороненко Ю.В., Шекера О.Г., Ткаченко В.І. [та ін.] // Український медичний часопис. – 2014.- № 3 (101). – С. 114 –120.
3. Зайченко Т.П. Основы дистанционного обучения: Теоретико-практический базис: учебное пособие / Т.П. Зайченко. – СПб. : Изд-во РГПУ им. А.И. Герцена, 2004. – 167 с.
4. Иванченко Д.А. Системный анализ дистанционного обучения: монография / Д.А. Иванченко. — М. : Изд-во "Союз", 2005. – 192 с.
5. Ковальчук Л.Я. Концептуальні підходи до інтегрованого середовища оцінки знань в медичній освіті / Л.Я. Ковальчук, В.П. Марценюк, А.В. Семенець // Клінічна інформатика і телемедицина. – 2008. – №5. – С. 71 – 76.
6. Рижов В.А. Моделі знань у системах дистанційного навчання / В.А. Рижов // Клінічна інформатика і телемедицина. – 2010. – №7. – С. 133–139.
7. Ю.В. Вороненко Дистанційне навчання в режимі on-line: нові можливості для професійного розвитку, нові перспективи / Ю.В. Вороненко // Український медичний часопис. – 2011.- №3 (83). – С. 87–89.

ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ЗАГАЛЬНА ПРАКТИКА – СІМЕЙНА МЕДИЦИНА»

Ждан В.М., Зазикіна Д.С., Флегантова Б.Л.

ВДНЗ України «Українська медична стоматологічна академія»

У статті наведена інформація про методичні підходи, в яких ураховано специфіку навчання лікарів-інтернів відповідно до програми очної і заочної інтернатури за спеціальністю «Загальна практика – сімейна медицина».

Ключові слова: інтернатура, очна, заочна, загальна практика – сімейна медицина.

Термін навчання в інтернатурі за спеціальністю «Загальна практика – сімейна медицина» становить 2 роки. Типова навчальна програма складається з очного навчального процесу на профільній кафедрі та на кафедрах суміжних спеціальностей. Заочна частина програми стажування виконується в затверджених базових лікувально-профілактичних медичних установах.

Основним документом, який регламентує професійну підготовку лікарів-інтернів, є індивідуальний навчальний план. Всі його розділи з початку очного циклу плануються під контролем відповідального викладача профільної кафедри і керівника заочної інтернатури. За результатами вхідного, проміжного і заключного контролю знань лікарів-інтернів кафедра здійснює індивідуальний підхід до реалізації програми зростання теоретичної і практичної підготовки майбутнього лікаря з його відповідністю сучасним вимогам охорони здоров'я.

Виконання індивідуального навчального плану лікаря-інтерна на заочній інтернатурі контролюють лікарі вищої категорії, список яких затверджений наказом Департаменту охорони здоров'я Полтавської облдержадміністрації. Заочна частина підготовки лікарів-інтернів виконується в центрах первинної медико-санітарної допомоги (ПМСД).

За даними публікацій, найпоширеніші у вищій школі пояснювально-інформаційні методи, які полягають у засвоєнні інтернами інформації за допомогою різних засобів навчання. Основним механізмом таких методів навчання досі залишається трансляція викладачем готової медичної інформації. Здебільшого інтерни запам'ятовують інформацію, тренуючи при цьому лише пам'ять.

Ураховуючи наявність цієї системи, на кафедрі сімейної медицини і терапії ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія» вдосконалюються організаційні форми навчальної роботи, використовуються й адаптуються в навчальному процесі активні засоби навчання, які забезпечують формування необхідних професійних знань, умінь і навичок.

Завданням очної інтернатури, яка проводиться на базі кафедри, є максимальне інформаційне насичення інформації, що подається, підвищення якості теоретичної підготовки з корекцією на всіх етапах навчання, контроль ефективності практичного і професійного зростання, формування навичок аналітичного мислення. Для цього ми проводимо клінічні конференції, вивчаємо стандарти і протоколи, в межах яких реалізуються принципи діагностичного, лікувального та реабілітаційного процесів. Кафедра проводить систематичну тренувальну роботу з лікарями-інтернами щодо підготовки до виконання тестування інтегрованого ліцензійного іспиту «Крок-3. Загальна лікарська підготовка».

У центрах ПМСД наявні мінімальні можливості лабораторно-інструментального обстеження хворих, тому кафедра розробила перелік практичних навичок, що опановуються лікарями-інтернами на профільній кафедрі. Основним завданням заочного циклу інтернатури є формування навичок надання первинної медичної допомоги хворим, ознайомлення з широким спектром нозологій, необхідних для проведення диференційованої діагностики. Окрім того, базові керівники заочної інтернатури навчають лікарів-інтернів веденню медичної документації.

З метою навчання методам наукової роботи, аналізу статистичних даних ми запропонували групі лікарів-інтернів проаналізувати хвороби нирок сільського населення Полтавського району за 2011-2014 рр., навчили пошуку статистичних даних і складанню таблиці.